

на Стати Карапетровъ, защото грозятъ града.“ Подписа се от долу. Удари печата.

Перото се разтрепера: тъй ли трѣбваше да се отплати на любимата си приятелка, птичката! Ами гнѣздото, ами птичето, което още не може да хвърчи, ами котакътъ! Една голѣма синя сълза се търкулна и капна отъ крайцеца му. Кметътъ натисна тая студена сълза съ попивката и тя я изсмука.

Двама общински слуги зами-

наха веднага да отсѣкатъ сухитѣ круши съ брадви. Когато гнѣздото на орѣхчето падна задно съ крушата, тлъстиятъ котакъ налага и другото пиле. Удавена въ море отъ скръбъ, майката на изяденото пиле отлетѣ къмъ гората, кацна на една трънка и притихна. Само сълзитѣ ѝ затупкаха на земята. А перото рѣждяса за единъ день: тежко му бѣше, че безъ да ще е докарало нещастие то въ гнѣздото на своята крилата приятелка — птичката.

А. Каралийчевъ

КУКУРЯКЪ

Росенъ китенъ кукурякъ съ накривенъ зеленъ калпакъ, много рано те изпрати баба Марта на земята. Вижъ, полетата сж голи, грозни сивитѣ тополи — що ще правишъ ти сега въ тая пуста пустота?

Да помолимъ пролѣтътя, майката на вси цвѣтя, още утре да извика срамежливата иглика, — да си заедно растете съсъ това красиво цвѣте, да не сѣщате неволи срѣдъ полетата ни голи.

Димитъръ Пантелеевъ

